

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto K 4.— za pol leta „ 2.— za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. List se pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tiskovnega društva domovajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri gospodu Novak-u na velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 15 h, dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo do srede popoldne.

Štev. 21.

V Mariboru, dne 22. maja 1902.

Tečaj XXXVI.

Kmetsko propadanje.

Kmetskim gospodarskim razmeram se še vedno med našimi politiki posvečuje premalo pozornosti. Za to pa je dolžnost lista, kateri zastopa koristi kmetskega stanu, da večkrat kaže javnosti žalostno stanje kmeta ter zahteva zanj pomoči. Saj je dandanes že tako, da dobi isti pomoč, ki največ kriči, ne pa tisti, ki je najbolj potreben. Kmetski stan se je dosedaj vse premalo oglašal, za to so se tudi merodajni činitelji ozirali nanj le malokedaj.

Zadolženje kmetskega posestva se od leta do leta strahovito množi. Leta 1890 je bilo že na kmetskih domovih 2.791.400.000 goldinarjev, ne kron, dolga. V desetih letih se je ta svota podvojila in zrastle na 4500 milijonov goldinarjev. Za to svoto se je moralo plačevati obresti 225 milijonov gl. vsako leto. Seveda se te obresti zraven davkov in drugih plačil mnogokje niso mogle plačevati, in za to so prišla zaporedoma kmetska posestva na dražbo. Izračunilo se je, da v Avstriji pride vsako uro na dan po jedno kmetsko posestvo na boben. Leta 1898 se je prodalo 7563 posestev. Vcenjena so bila na 55 milijonov kron, skupilo se je za nje le 44 milijonov kron. Od prisiljeno prodanih posestev jih pride na Štajersko 397, Kranjsko 325, Koroško 75. Med vsakimi 10.000 posestniki se je torej prodalo na Kranjskem (25) petindvajseterim, na Koroškem 11'6, na Štajerskem 8'8. Ali ni to žalosten dokaz, kako naglo, kako silovito propada kmetski stan.

Kmetski ljudje morajo prodajati svoja posestva ali pa se jim prodajajo, in potem

gredo v mesta v bolnišnice in fabrike, s srdom na celo človeško družbo v svojem srcu. Ali je potemtakem čudo, da je ljudstvo dandanes nezadovoljno in da se nagiba k upor? Pomagajmo trpinom!

Mariborski okrajni zastop.

Mariborska okolica, dne 19. maja.

Mariborski okrajni zastop je v rokah naših narodnih nasprotnikov. Čeravno je zastop za okraj in ne za mesto, vendar imajo v njem meščani veliko večino. Dne 15. maja je imel okrajni zastop zopet sejo, v kateri se je poročalo o delovanju zastopovem v preteklem letu.

Dohodkov je imel zastop 120.357 K 85 h, izdatkov pa 106.718 K 33 h. Da so dohodki večji kakor izdatki, se razlaga pred vsem iz tega, ker so davkoplačevalci morali plačevati 8% okrajnih doklad in 4% okrajnošolskih doklad. Zraven še je dobil okrajni zastop za različne potrebe od dežele 8376 K 86 h podpore, od države pa 1309 K 74 h.

Izdatki znašajo veliko svoto 106.718 K 33 h. Poglejmo si samo nekatere točke računa, kako se je denar uporabil. Potovalni stroški so znašali v preteklem letu 464 K 91 h. Kdo je potoval, kam in zakaj se je potovalo, tega iz javnih poročil ne izvemo. Mariborski (meščanski!) kmetijski podružnici se je za napravo trtnice darovalo 400 K. Nemškemu šulferajnu se je darovalo 200 K. To je drznost, da se s kmetskim slovenskim denarjem podpirajo taka društva, ki delajo med narodi le sovraštvo in nemir!

Splošno začudenje in nezadovoljnost pa je zavladala ne samo pri Slovencih v okolici, ampak tudi pri nemškutarjih, ko se je izvedelo, kako se je volilo v okrajni šolski svet, kjer so bila izpraznjena tri mesta Pistorjevo, Britovo in Prodnikovo. Okrajni zastop je poslal na ta mesta šentiljskega Fišrederja, hočkega krčmarja Pfeiferja in nemškega advokata dr. Ernesta Mravлага. Že to je vsakemu neljubo, da to važno mesto zasede nemški advokat, a še bolj osupnilo je vse, da so izmed nemških advokatov izbrali ravno dr. Mravлага. Ta mož še ni pol leta v Mariboru, nima za okraj mariborski niti pičice zaslug in so mu šolske razmere v našem okraju tako znane kakor prebivalcem na Martu!

Mi kmetje ne moremo biti zadovoljni z ravnanjem našega okrajnega zastopa in ker so nas «pravični in miroljubni» Nemci in nemškutarji ob volitvah potisnili v stran, za to tem potom izrekamo okrajnemu zastopu svoje nezaupanje!

Državni zbor.

Dunaj, 21. maja 1902.

Razprava o železniškem ministrstvu.

Izmed Slovencev je govoril o železniških zadevah poslanec Pogačnik. Grajal je državno železniško ravnateljstvo v Beljaku, katero tako malo skrbi za potrebščine na državni železnici med Ljubljano in Trbižem, ko ima vlada vendar svoje najboljše dohodke ravno od te železniške proge. Očital je dalje imenovanemu ravnateljstvu, da uganja nemško

Listek.

Zvest do smrti.

Resnična dogodba.

Bilo je pred kakimi petintridesetimi leti. V mali ruski vasi Oratov v bližini Kijeve se je odpravljal katoliški duhovnik Kobilovic pozno zvečer z vso naglico od doma. Ogrnil je plašč visoko čez rame, odvihal do ušes ovratnik in potisnil pokrivalo globoko na oči, da se mu ni skoro prav nič videlo v obraz.

«Ali greste na sprehod?» je vprašala stara postrežnica, «in tako pozno! Kam pa vendar, da bom vedela povedati, če bo kdo vprašal.»

«Jaz pridem kmalu nazaj», je odgovoril še zelo mlad duhovnik precej vznemirjeno in razburjeno, «in ni treba nikomur vedeti, da sem sploh kam šel.»

S temi besedami je odprl vežna vrata. «Gospod, vaše puške še vedno nisem našla, odkar je izginila s prejšnjega prostora, to sem vam hotela že prej povedati», je dejala stara postrežnica v skrbeh.

«Ah, kaj če puška, se bo že kje našla», je dejal mladi duhovnik in izginil v temo.

Postrežnica je zaprla vežna vrata, potem pa odšla drsajočih korakov skozi kuhinjo

v majhno stransko sobico, kjer je na postelji ležala stara ženica, mati duhovnikova. «Tako mi je tesno pri srcu», pravi takoj, «danes se bo gotovo kaj posebnega prigodilo.»

«Gotovo je zopet kaka oseba obolela sredi ruskih razkolnikov in sin ji je šel tajno delit poslednjo tolažbo», pravi mati. «Saj veš, kako preganjajo ruski uradniki nas katoličane; ko boš gotova s svojim delom, pridi semkaj, da zmolivi skupaj rožni venec za mojega sina.»

Mladi župnik je korakal med tem proti gozdu. Tam ga je čakal skrit voz, na katerega se je vsedel. V bližini večje vasi se je voz ustavil, župnik je izstopil in se podal proti veliki hiši. Tu se je vršil ganljiv prizor. V razsvetljeni, toda skrbno zaprti in zagrneni sobi se je vršil krst novorojenčka. Oče in sorodniki so klečali v polkrogu in pobožno molili. Ko je mladi duhovnik podelil zakrament sv. krsta, je izvršil še vpeljevanje pri materi, potem pa se je zopet odpravljal domov.

«Tisočkratna zahvala, častiti gospod», je dejal oče, očividno ruski višji uradnik, «vi ste nam storili veliko uslugo.»

«Samo, če nas ne bo kdo izdal!» je dejal duhovnik.

«To se ne more zgoditi. Moj Ivan je molčeč in noč je temna. Vas pa prosim,

častiti gospod, da me ne izdate. Veste pač, da izgubim takoj službo in kruh, kakor hitro bi izvedela vlada, da sem katolik, vrhutega pa bi bil še občutno kaznovan. Prosim vas, molčite in mislite na mojih šest otrok!»

Duhovnik pa je dejal: «Niti treba ni, da vam to še posebno obljubljam, saj se že tako razume samo po sebi. Da bodete pa brez skrbi, zato vam zastavljam svojo duhovsko besedo.»

Četrť ure pozneje je zopet drdral voziček tja v temno noč. Duhovniku je postajalo čudno pri srcu. Vedno ga je nekaj priganjalo in opominjalo k molitvi. Prav razločno mu je ukazovala notranjščina: «Moli, da boš premagal!» Pred očmi mu je vstajala Kristusova podoba pod težo križa omagujoča, ki mu je klicala: «Ako hočeš postati moj učenec, se moraš zatajevati do zadnjega, celega se moraš zatajevati do zadnjega, celega se moraš žrtvovati zame, zato pa te bom obilo nagradil!»

In tesneje je stisnil mladi duhovnik jagode rožnega venca in ustnice so se mu gibale. Ob robu gozda so se sani zopet ustavile. Duhovnik je izstopil in se podal po ovinku do svojega stanovanja.

Tu pa mu je prišla naproti njegova stara strežnica vsa objokana in prestrašena: «O,

narodno politiko na veliko kvar Slovincem. Predložil je resolucijo: »Vlada se pozivlje, naj prej ko more predloži postavni načrt, da se proga Velenje-Celje zveže z železnično progo Ljubljana-Kamnik in dalje s postajo Kranj na progi Ljubljana-Trbiž.«

Poslanec Žičkar je vložil sledeča dva predloga:

Dvojezični napisi.

»Južna železnica ima na vseh svojih postajah na Spodnjem Štajerskem le nemške napise ter se imena postaj kličejo le v nemškem jeziku. Isto je na postajah lokalnih železnic Celje-Velenje in Poljčane-Konjice. To prvič nasprotuje besedilu in smislu § 19. državnega tem. zakona, pa tudi jako žali slovensko prebivalstvo. Zato se c. kr. železniško ministrstvo kot najvišja nadzorstvena oblast pozivlja, naj potrebno ukrene, da bodo napisi na postajah v slovenskih in mešanih krajih tudi v jeziku dotičnega prebivalstva, da se imena postaj kličejo tudi v istem jeziku in da se nameščajo taki uradniki, ki morejo z ljudstvom ustno in pisмено obče-ovati v njegovem jeziku.«

Proga Celje-Kamnik.

»C. kr. železniško ministrstvo se pozivlje, da kot najvišja nadzorna oblastnija nad železnicami vpliva na to, da se boljša železnična zveza vpelja med Celjem in Ljubljano na eni strani in brežiškem okrajem na drugi strani.« V pojasnilo se pripomni, da kdor iz brežiškega okraja kaj opravi ima v Ljubljani ali v Celju, mora žrtvovati dva dni. Zahteva se torej, da se vpeljujejo lokalni vlaki, ki imajo zvezo z onimi železničnimi vlaki iz Ljubljane in Celja, ki prihajajo zjutraj in zvečer na Zidani most. Mnogo poslancev je vložilo predloge, ki se tičejo novih železnic za kraje, kateri še nimajo železnične zveze.

Novi topovi.

Vojno ministrstvo je zahtevalo od obeh delegacij, naj se dovoli 38 milijonov kron, da se pripravijo novi topovi. Radi tega je socialno demokratični poslanec v posebnem nujnem predlogu najostreje napadal one poslance iz gospodske in poslanske zbornice, ki sedijo letos v delegaciji in bodo glasovali za te velike državne stroške. Odgovarjal mu je finančni minister Böhm-Bawerk: Naši topovi so nepopolni v primeri s kanoni drugih držav. Če pride vojska, je grozna nevarnost za cvet naše mladine, ki mora pod puško. Vlada ne more prevzeti odgovornosti, če se njej ne dovolijo stroški za topove po naj-novejših iznajdbah.

Poljedelsko ministrstvo.

Vendar enkrat je prišla na vrsto zadeva,

katera je za veliko večino slovenskega naroda največje važnosti, namreč razprava o poljedelskem ministrstvu.

Izmed slovenskih poslancev sta govorila do zdaj Robič in Žitnik. Prvi je omenjal žalostne razmere kmečkega prebivalstva, našteval razne želje gledé štajerskih slovenskih kmetov. Zahteval vspešno podporo našega vinarstva tér predlagal vstanovitev poljedelske šole. Na vrsto pride še pri poljedelstvu okoli 30 govornikov, med njimi vitez Berks.

Kako dolgo bo trajalo še zasedanje državnega zbora?

Na vrsto ima priti po razpravi o poljedelskem ministrstvu še pravosodno ministrstvo, kjer bota govorila Slovenca Vencajz in dr. Ploj, pa Hrvat dr. Ivčević. Če se do konca majnika srečno konča razprava o državnem proračunu za l. 1902, hoče vlada na vsaki način, da se obravnava še o vpeljavi novega davka na železnične vozne liste. Vlada hoče potem, če se njej dovoli ta davek, ki vtegne znašati na leto okoli 11 milijonov kron, odpraviti z novim letom mitnice, zboljšati plačo diurnistom in pokojnino uradniškim vdovam in sirotam. A veliko vprašanje je, če se vladi posreči, dobiti večino za ta postavni načrt. Stranke, prijazne kmetijstvu, zahtevajo dalje, da se mora v tem zasedanju rešiti tudi postava, o kateri se posvetuje kmetijski odsek že več mesecev: o terminski žitni kupčiji. Mogoče, da traja zborovanje kje do 18. junija. Meseca julija se imajo sklicati deželni zbori.

Vsenemški poslanci med seboj!

Prusaški poslanci so si med seboj v laseh: Wolf na eni strani in njegovi pajdaši — na drugi strani Schönerer in njegovi tovarši. Schönererjancev je več. Če Wolf priredi shod, ga napadajo in psujejo Schönererjanci; če zboruje poslednji, jih pretepljejo Wolfovi zavezniki. Wolf je vložil tožbo pri sodnji v Lincu zoper Schönererjanskega poslanca dr. Schalka. Ta je sam zahteval od poslanske zbornice, naj ga izroči sodnji, da bo mogel javno povedati nekatere nesramne reči o Wolfu. To so najnovejši lutrovc v Avstriji, ki spodikajo katoliškim duhovnikom nenravne reči, katere pa vganjajo sami ti odpadniki od katoliške cerkve. «Kikeriki», dunajski list z slikami, prinaša podobo: dr. Schalk jaše na Wolfovem vratu.

Politični ogled.

V Ljubljani je bil čez binško praznike shod slovenskih časnikarjev. Govorilo se

je le o strokovnih rečeh, katere zanimajo bolj časnikarje pri velikih listih. Za nas najbolj zanimiva sta bila govora dr. Lampeta o gospodarskem vprašanju in govor državnega poslanca — Klofača. Dr. Lampe je po govoru dr. Preisovem o narodnem gospodarstvu rekel z ozirom na slovenske razmere, da imamo mi ljudstvo, katero stoji ob robu gospodarskega propada. Naša prva dolžnost je, da mi v tem ljudstvu, katerega posamezniki niso dovolj močni za ohranitev svojega obstanka, vzbudimo misel gospodarskega združevanja. Zadržna organizacija je edino sredstvo, s katero se dajo skromne sile posameznikov pomnožiti in utrditi. To je za obstoj slovanskih ljudstev najaktualnejše vprašanje. Organizacija po majnih posojilnicah in gospodarskih društvih bodi naloga slovanskega časnikarstva. — Hudo je prijemal razumništvo slovensko poslanec Klofač. Razumništvo se je brigalo dosedaj za slovanski jezik, ne pa za slovansko ljudstvo. Delavstvo, ki je revno kakor cerkvena miš, je šlo vsled tega k mednarodnim socialdemokratom. Vsa slovanska politika mora imeti svoj cilj. A brez delavstva ga nima. Slovansko razumništvo je preveč blazirano. Mi imamo mnogo ljudi, ki zelo ljubijo slovanski jezik, ki pa ne ljubijo slovanskega ljudstva. Mi moramo pa stati na stališču, da kar ni ljudsko, ni narodno. Zdej se to razumništvo jezi nad mednarodnostjo socialne demokracije! A zakaj je ta mednarodnost?

Zakon o kmečkih zadrugah. Uradna «Wiener Ztg.» je objavila potrjen načrt zakona o kmečkih zadrugah, kakor sta ga po daljšem razgovoru sklenili obe zbornici. Zakon je cesar potrdil že 27. aprila. Kakor znano, je ta zakon le okvirni zakon, čegar natančnejše določanje za posamezne dežele je prepuščeno dež. zborom. Dotične podrobne zakonske načrte za posamezne deželne zbornice ima vlada že pripravljene in je toraj pričakovati, da se deželni zbori pečajo s tem važnim vprašanjem že v prihodnjem jesenskem zasedanju.

Volivna preosnova na Švedskem. Odsek državnega zbora Švedskega je izdelal načrt in poročilo za spremembo volivne postave ter določil naslednje načelne točke: Volivno pravico imej vsak moški, ki je dopolnil 25. leto, ki ima posestvo vredno vsaj 300 K ali druge nepremičnine v vrednosti 600 kron, ali v najemu kmetijo enake vrednosti, ali konečno letnega dohodka vsaj 500 kron. Poleg tega se zahteva, da morajo dotičniki vsaj dve leti prej plačevati davek in zadostiti vojaški dolžnosti. — Določba o plačevanju davka, čeravno se na Švedskem

gospod župnik, kako dolgo čakamo že na vas! Ekonomista Pietrova so našli ustreljenega —

«Mojega stričnika?» — je zavpil duhovnik ves prestrašen.

«Da, tega!» je potrdila služkinja, potem pa je po majnem odmoru nadaljevala: «Da, umorili so ga. Vam so hoteli to sporočiti. Pomožni organist je bil tukaj gotovo dvajnajstkrat in tudi več drugih, jaz sem jim zatrjevala, da vas ni doma.»

«Ali je Pietrova še kaj živel, ko so ga našli?»

«Ne več», je odgovorila strežnica, «bil je že mrtev!»

«V božjem imenu! Pustite me sedaj samega!»

Po teh besedah se je podal župnik po stropnjicah v prvo nadstropje. Kmalu potem je odbila ura ena po polnoči in duhovnik je zaspal.

Ko pa se je župnik zopet vzbudil, — komaj je bila ena ura potekla, je zagledal tik svoje postelje ruskega policijskega uradnika in par oboroženih kozakov.

«Vi ste aretirani», je dejal prvi, «vstani!»

Ko so ga privedli do preiskovalnega sodnika, je izvedel ubogi župnik, da je zaprt, ker je obdolžen umora svojega sorodnika Pietrova. Puško risanico, župnikovo last, so

našli v zakristiji, cev je bila še črna od dima in tegani mogel niti sam župnik tajiti.

«Kako je prišla puška v cerkev? — Kako iz vaše sobe? — Kdo jo je vzel? — Kdo jo je izstrelil?» — na vsa ta vprašanja ni znal duhovnik drugače odgovoriti, kakor «jaz ne vem.» To pa ni zadostovalo sodišču.

Nadalje pa so ga tudi vprašali, če ima sum na koga, da bi bil to izvršil.

Župnik pa je vprašal: «Kdo je zvrnil sum name, kdo je našel puško in kdo je naznanil da pojdite po puško v zakristijo?»

Ker ni dobil na to nič odgovora, je rekel: «Ker nočem nedolžnemu povzročati zadrege, bom torej zamolčal misel, ki se mi je vzbudila ravnokar in — kar bi bilo v resnici prestrašno!»

Preiskovalni sodnik se je dvignil in je vprašal z močnim in sigurnim glasom: «Gospod župnik, ali priznate sedaj, da ste umorili Pietrova?»

Tudi župnik se je dvignil mirno in dostojanstveno, pogledal uradnika odprto in jasno v oči ter dejal: «Bog vé, da tega jaz nisem izvršil, da sem popolnoma nedolžen.»

«Ali se pa niste sprli s Pietrovim?» — je vprašal nadalje uradnik.

«Jaz sem bil zoper to možitev in sem moji stričnici odgovarjal, češ, da bo nesrečna v zakonu, kar se je obistinilo.»

«Vi torej tajite, da bi bili Pietrova umorili?»

«Jaz ga nisem umoril!»

«Dobro, kje pa ste bili v onem času, ko se je izvršil umor?»

«Bil sem — bil — tega vam ne morem povedati!» — je dejal konečno.

«Ali ste bili doma?»

«Ne!»

«Ali hodite ob tem času ven?»

«Ne, — razven, kadar me kliče poklic.»

«Ali ste imeli kak tak opravke? Torej ne! Jaz vas vprašam še enkrat: kje ste bili ob času umora, gospod župnik? Ali mi morete s pričami dokazati svojo odsotnost? Ako morete to storiti potem ste oproščeni!»

Župnik pa je rekel: «Jaz sem navzlic temu nedolžen! Ako pa Bog dopusti, sem pripravljen tudi po nedolžnem trpeti.»

«Vi ste morilec!» — je dejal glasno uradnik, — «vi, in nihče drugi! — Odpeljite ga nazaj v ječo!»

Nekaj dni pozneje so se odprla nena doma vrata ječe in vstopil je pomožni organist in državni učitelj onega kraja, kjer je služboval župnik. Duhovnik ga je začuden pogledal.

Zakaj je prišel ravno ta človek k njemu. Višji ruski uradnik ga je prestavil v Oratov prav zato, da bi grenil župniku življenje, kar

obdavčijo manjši dohodki, bo precej omejila sicer bolj splošno volivno pravico.

Napad na španskega kralja Alfonza XIII. Ko se je peljal mladi španski kralj Alfonz XIII., ki je prevzel se le te dni vlado, v soboto dne 17. t. m. v parlament, ustrelil je nekdo proti kočiji, v kateri je sedel kralj s kraljico materjo, z revolverjem, ne da bi koga zadel. Ko je počil strel, skočila je kraljica mati po koncu, kakor da bi hotela s svojim truplom obvarovati sina. Tako se glase nekatere vesti, došle iz Madrida, ki so pa še precej verjetne, posebno zaradi tega, ker poročajo ob enem od tam, da so prišli te dni neki zaroti na sled, ki je imela namen kralja usmrtiti. Zaprlji so namreč šest oseb ter našli v njih stanovanjih več dinamičnih patron, ki naj bi se vrgle pod voz; v katerem bi se vozil kralj. Druga poročila pa pravijo, da je napadalec Phuic — tako se namreč imenuje dotični triindvajsetletni človek — blazen ter dostavljajo, da je vrgel v kraljevo kočijo le zaljubljeno pismo, naslovljeno na ime infantinje Marije Terezije. — Po teh poročilih bil bi ta Phuic natak, ki je bil zaradi tega odpuščen pred par leti iz službe ter odpravljen na svoj dom, ker je jednaka pisma že takrat pisal infantinji Mariji Tereziji.

Vojska v Južni Afriki. Dopisnik «Reuterjevega» urada v Pretoriji poroča, da so burski zastopniki pri mirovni konferenci 12. m. m. stavili kot pogoj za mir popolno neodvisnost, nasproti temu pa so dovolili volilno pravico za izvenburske podanike v obeh republikah. Izjavili so se tudi, da hočejo izprazniti svoje utrdbе. Ko je angleška vlada odklonila te zahteve, so predložili burski zastopniki še celo vrsto pogojev, glede katerih so se izjavili, da jih hočejo priporočati Burom. Na nadaljnjih pogajanjih sta se udeleževala kapski guverner Millner in Kitchener. Zahteva, da bi Buri smeli obdržati orožje, je bila odbita. Angleži pa so se izrekli pripravljenimi poravnati Burom vso škodo na farmah ter jim ustanoviti z nova iste. Tudi hočejo privoliti pomilovanje ujetih Burov kapske kolonije... S tem pa zopet burski voditelji niso bili zadovoljni in pogajanja so se pretrgala ter so Buri izjavili, da se na noben način ne udajo. In tako bo trajala ta vojna še dalje v nedogledni čas, ker Buri so preskrbljeni z vsem še za več let.

je pomožni organist tudi storil. Na vse mogoče načine je ščuval zoper dobrega gospoda in ga je poskušal tudi pri ruski vladi počrniti. Sedaj pa je prišel ves potrt v ječo in se takoj vrgel na kolena.

«Častiti gospod!» je začel in sklepal roke, «o, pomagajte mi, da zadobim zopet svoj dušni mir nazaj! Spovejte me!»

Skoro eno uro je trajala spoved. In potem so se vrata zopet odprla in bled in prepaden je izstopil organist. Pred ječo pa je še enkrat postal in se ozrl nazaj s škodoželjnim pogledom ter mrmral: «Sedaj ima zavezana usta in jaz sem varen!»

Duhovnik pa je ječal v svoji celici. Zaskril si je obraz z rokami in jokal in zdihoval.

«Ne moja volja, marveč Tvoja volja naj se zgodi!» je šepetal in poklekaval udano. «Daj mi milost k temu, kar mi ukazuješ in ukaži kar mi hočeš!»

Šest tednov pozneje se je vršila obravnava.

Župnik ni hotel povedati, kje je bil v kritičnem času in ravno tako ne, če ima koga na sumu umora. On je samo poudarjal svojo nedolžnost, — zaman. Vse je govorilo za njegovo krivdo. Sodišče ga je spoznalo krivim umora in ga je obsodilo na dosmrtno prisilno delo v sibirski rudokope.

«Božja volja se zgodi!» je končal udano duhovnik, «po mukah in težavah življenja pride večnost in ta mi bo prinesla pravič-

Dopisi.

Iz Savinjske doline. Gotovo bode vsakega domoljubnega Slovenca zanimalo izvedeti veseli izid občinske volitve v Veliki Pirešici pri Celji, katera se je 9. in 10. aprila t. l. vršila. Kakor znano, so bile tukaj dozda zmirom viharne volitve, kajti nemčurji so tukajšnjim katoliško narodnim volilcem zmirom nasprotovali ter s svojimi lažnjivimi obljubami nekoliko odpadnikov nalovili, zmagali pa le niso. Prepričali so se toraj, da bi bil njih dosedanji nemčurski trud kakor pred tremi leti tudi letos zastoj, rajši so se poboljšali ter katoliški narodni stranki pristopili in tudi ž njo volili.

Prisrčna zahvala veleskrbnemu voditelju iz Zgornje Ponikve in vsem njegovim sodelavnikom za narodno prebujo, kateri so pripomagali obširni občini Velika Pirešica prav lepo narodno lice napraviti. Živili!

Novim odbornikom so bili soglasno izvoljeni v III. razredu: Jožef Kunej, Jernej Stefančič, Blaž Krajnc, Janez Teržan, Janez Polak, Andrej Podpečan, Franc Glušič, Matija Hriberšek. Namestnikom pa: Jurij Sredenšek, Blaž Rezman, Anton Kugler, Martin Novak. — V II. razredu: Franc Turnšek, Martin Lednik, Matevž Župerger, Anton Rančigaj, Jožef Pernovšek, Franc Lešer, Jakob Cvikl, Martin Semečnik. Namestnikom pa: Andrej Jezernik, Jakob Veber, Anton Knez-Jozl, Janez Turnšek. — V I. razredu: Janez Košar, Martin Rotnik, Franc Verdev, Gregor Lipovšek, Martin Ocvirk, Franc Voršnik, Tilj Kos, Franc Vasle. Namestnikom pa: Franc Ograjenšek, Franc Pušnik, Jožef Prodrik, Valentin Cokan.

Ob enem se tudi naznanja, da se je dne 30. aprila poprejšnji vrli župan Jernej Župančič soglasno županom izvolil in še isti dan vsprejel od navzočega c. kr. volilnega komisarja občinsko predstojništvo.

Občinskim svetovalcem so pa bili izvoljeni: Martin Lednik za prvega in Anton Rančigaj za drugega svetovalca, Janez Teržan, Blaž Krajnc, Tilj Kos, Martin Semečnik, Franc Turnšek.

Kakšen pa je ta novoizvoljeni župan, da je vreden časti župana? On je priljubljen vsega spoštovanja vreden mož, mirnega značaja in narodnega srca, in kar je pa največ vredno, tudi veren katoličan, na katerega je vsa občina ponosna.

nosti. Do tedaj pa bodem trpel z božjo pomočjo v sramoti in bolečinah.»

Ubogi duhovnik se je zgrudil nezavesten na tla. Nekaj dni pozneje so mu sporočili, da je umrla njegova mamica. Da je umrla njegova mamica, je sprejel z največjo mirnostjo. «Sedaj vsaj ve, da sem nedolžen.»

Nekaj tednov pozneje je korakala dolga vrsta kaznjencev v Sibirijo. Bili so uklenjeni po dva in dva. Nekdanji župnik iz Oratova je bil tudi med njimi. Na nekem visokem griču se je še enkrat ozrl nazaj na domače gore in je globoko vzdihnil; v bližini jezdeč kozak pa ga je sunil s sulico in ves spreved se je pomikal naprej.

Dvajset let je preteklo po opisanem dogodku.

V vasi Oratov župniku je že zdavnaj drug duhovnik. Organist je bil še tukaj, toda bolehen in slaboten. Njegova žena, udova po umorjenem Pietrovu, katero je kmalu po umoru vzel, je hodila vedno pogosteje v cerkev, kjer je dolgo klečala in molila.

In tam v sosednji vasi, v hiši onega uradnika, kojega nekdanja krščenka se je bila razvila v bujno dekletce, je vladala velika žalost. Iz zaprte podstrešne sobe so prihajali zdaj pa zdaj glasovi blaznega človeka. Neka ženska je kričala nerazločno o krstu otroka, o katoliškem duhovniku in o ortodoksnem papežu.

«Uboga mati», je vzdihovala o takih

Da je novi občinski zastop zopet v dobre roke prišel, sta mu najzanesljivša poroka č. župnika iz Zgornje Ponikve in iz Galicije z vrlo domoljubnim županom Stefančičem, kateri bodo v zvezi s svojimi katoliško-narodnimi tovariši njim od volilcem dano zaupanje v popolni meri opravičili v blagor občine ter v čast Slovincem.

Iz Dola. (Različne želje.) Neprijetna in dolga zima je minila, prišla je zopet vesela pomlad. Narava se je zopet zbudila v novo pomladno življenje ter se ovila s cvetjem in zelenjem.

Enako se godi tudi med slovenskim narodom. Tudi on vstaja v narodno pomlad. Kdor prebira slovenske časopise, se tega lahko prepriča. Ljudstvo se drami iz spanja v narodno zavest ter se organizira. Snujejo se razna društva: «Mladeniške zveze», «Dekliške družbe», «Marijine družbe» itd. in tako skupno delujejo proti nasprotnikom. Prav je to in tudi potrebno, kajti mi živimo bolj v resnih časih kakor naši predniki. Sicer nam ni treba sukati meča, a vendar se je treba boriti na vse strani. Sovražnikov se ne manjka nikjer. Slabega berila, časopisja in raznih knjižur se ni še nikoli toliko tiskalo kakor dandanes, s katerimi se ljudstvo zapeljuje; vero in duhovnike napadajo in blatijo na vse mogoče načine. Zatorej je potrebno, da se ljudstvo zdrami in z združenimi močmi brani verske in narodne pravice. Ako prebiramo razne slovenske časopise, posebno «Slov. Gospodar» ali «Naš Dom», moramo spoznati, da je pri nas v tem oziru še zelo na slabem. Narodna zavest tako rekoč spi. — Kaj je temu vzrok? Odgovor na to je lahek, a če ga povemo ne bo brez zamere. V prvi vrsti so tega krivi oni, ki imajo zato poklic, zmožnosti in čas, pa ne ganejo roke in ne dajo glasu, sploh se ne brigajo za narodno stvar. Prosti čas porabljajo rajši v razveseljevanje in druge zabave, kakor pa za koristno narodno stvar. Imamo sicer bralno društvo, toda ono ne zadostuje ljudstvu z namenom kakor bi imelo, ker mu manjka pravega reda. V tem oziru upamo, da se bo s časom obrnilo na bolje, kedar dobi društvo svoj lastni dom, le žal da se je društvo v zadnjem času jelo nagibati na liberalno stran ter se nehalo ozirati na — versko stališče. Naroča si razne pretirane romane in mladini škodljive spise, da, celo veri nasprotne knjižure se nahajajo v knjižnici. Ker so med društveniki večinoma otroci in ne-

prilikah blede hčerka ter prosila očeta, da bo smela iti v samostan, kjer bode izprosila zdravja za svojo mamo. In sivolasi oče je dejal: «da» ter zlezal še bolj v gube. Trpel je že dvajset let pod težo zavesti, da trpi radi njegove molčečnosti oni duhovnik po nedolžnem.

Nekega poznega večera pa je nesel novi župnik v Oratovu zadnjo popotnico umirajočemu organistu. Ko je bilo sv. opravilo končano, je želel organist, naj pride več ljudi v sobo, da ima važno skrivnost na srcu, katero bi rad povedal.

To se je zgodilo.

In organist je priznal, da je vstrelil kmeta Pietrova, da bi vzel njegovo vdovo, da je obdolžil duhovnika, da se mu je potem izpovedal, samo, da mu je usta zavezal. Pristavil pa je še: «Vedel sem, da duhovnik rajši umre kot hudodelec, nego pa bi izdal spovedno skrivnost in — nisem se motil. Bog bodi milostljiv moji duši!»

Malo pozneje je umrl.

Takoj se je začela nova obravnava in župnik iz Oratova je bil oproščen. Ko je čez več dni dospelo pisanje v Sibirijo, je mignil naduradnik z rameni: «Prepozno, — je umrl že pred štirimi leti. Škoda, ves čas je bil miren in je vedno molil.»

Nebo je bogatejše za enega svetnika in sv. cerkev za eno spričevalo na čast zakramentu sv. spovedi.

dorasla mladina, se ljudstvo s tem nikakor ne blaži. Pri knjigah bi se pač moralo gledati, komu se dajo in kakšne.

Kar je za odrasle, ni vselaj za otroke, posebno romani naj bi se otrokom ne dajali, to naj si knjižničar dobro zapomni. Želeli bi tudi, da bi se društvene ure podaljšale. Sedaj je odločena enkrat na teden po cela ura. So krčme odprte celi dan in še pozno v noč, zakaj bi pa čitalnica ne bila enkrat na teden odprta vsaj nekaj ur, da bi ljudstvo laglje pristopalo in več bralo. Kako lepo je društvo napredovalo od začetka pod vodstvom nepozabnega ustanovitelja. Skrbelo se je za red in dobre knjige. Nobena slaba pohujšljiva knjiga ni imela prostora v knjižnici, zato je pa tudi društvo lepo napredovalo, in ljudstvo, oziroma mladina se podučevala in navduševala za blago in dobro stvar, ravno to je tudi glavni namen vsakega bralnega društva. Prirejale so se pred leti večkrat veselice in občni zbori in se tako širila narodna zavest, a sedaj je vse to izostalo. Opozarja se s tem potom slavni odbor našega bralnega društva, oziroma predsedništvo, da krene na drugo pot, da bode pri naročevanju in izposojevanju knjig bolj previdno ravnavalo, da bode delovanje bralnega društva ljudstvu tudi v duševno korist, ne pa v spodtiko. Dolani, posnemajte vrle sosede Šent-Jedertčane. Ondi imajo tudi bralno društvo, ki je ustanovljeno na verskem stališču. Ni še dolgo, kar se je ustanovilo, a že je priredilo več veselice in predstav. Najbolj zanimiva je bila zadnja, minolega leta, kjer se je predstavljala «Lurška pastirica» tako dovršno in popolno, da se je bilo čuditi, kako je mogoče kaj takega doseči med prostim kmečkim ljudstvom. Pokazalo se je, kaj more požrtvalna in vztrajna delavnost modrih voditeljev. Posnemajte nje in naprej po potu prosvete in omike pod geslom Slovencev: «Vse za vero, dom, cesarja!» Dolani.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanja. Domobranski narednik g. Ivan Voglar je imenovan poštним asistentom v Lipnici. — Pošt. nadkontrolorjem v Mariboru je imenovan g. Ferd. Wudia. Mož ne zna nič slovenski. — Pravni praktikant g. Ivan Trtnik je imenovan avskultantom pri okrožnem sodišču v Celju. — Poštним nadkontrolorjem v Bruku je imenovan g. Peter Grašič.

Pri Sv. Marjeti niže Ptuja bode v kratkem s h o d. Razpravljala se bodo gospodarska in politična vprašanja. Dan shoda in ime govornikov se bode pravočasno naznanilo.

Poslanec dr. Ploj in Pommer. Včeraj, dne 21. maja je govoril dr. Miroslav Ploj o naših sodnijskih razmerah na Spod. Štajerskem. Ko je med govorom začel zavračati tudi nekatere trditve celjskega nemškega poslanca dr. Pommerja, zbal se je ta nemški gospod njegovih besed ter med splošno veselostjo poslancev izbežal iz dvorane. To je nemški junak!

Dva samomora. V Mariboru se je ustrelil v srce 16 letni brivski učenec Jožef Gebauer. Bil je takoj mrtev. — V Celju si je 60 letni železniški delavec Gross prerezal vrat. Dvomi se, da bi okrevaj.

Prememba posesti. Listi poročajo, da sta F. Schmittovo graščino v Radečah pri Zidanem mostu za 250.000 K kupila ljubljanski župan Iv. Hribar in g. Jos. Prosenec.

Velika občutljivost. Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj se je pri zborovanju v Zidanem mostu dne 9. maja t. l. pogovarjalo tudi o zaupnem shodu v Celju, na katerem se je govorilo o celjskih slovensko-nemških razredih. Kakor pravi poročilo o tem zborovanju, so bili navzoči ogorčeni, da se je gosp. tovariš Praprotnik, nadučitelj

v Mozirju, na tako nečuden način (no, no!) napadal; to se je smatralo od zborovalcev kot žalitev celega učiteljskega stanu. To pa sega vendar že predaleč! Ko je na shodu v Celju g. Praprotnik vstajal in se vsedal, pač nihče ni mislil na to, da je učitelj, ampak da je zborovalec kakor vsi drugi. Če se mu ni pustilo govoriti, to se ni zgodilo, ker je učitelj, ampak ker je njegov predlog naravnost nesprejemljiv. Taka občutljivost je že prekoračila prave meje ter je kratkomalo — smešna! Zakaj pa jungovski in liberalni učitelji niso takrat celo nič občutljivi, kadar tako srdito in podlo napadajo po stanovskih glasilih svoje katoliško misleče tovariše-učitelje?

Pesmi Simona Gregorčiča. Simon Gregorčič je izdal tretji zvezek svojih pesmi. Elegantno vezana knjiga stane 4 K. Knjiga obsega 175 strani in se nahajajo v njej pesmi, še večinoma dosedaj neobjavljene.

V Rančah pri Mariboru je izvoljen županom Hötzl. Ime kaže, da ni Slovenec.

Sv. Lenart v Slov. gor. Naši nemški šparkasi huda prede. Okroglih 200.000 kron manjka in jih ni nikjer. Plačati bodo jih morali udje zadruge. Nemški rodoljubi šentlenartski sicer prosijo sedaj pri vložnikih, naj bi se popustilo nekoliko obresti od glavnice, koje imajo vložene pri šparkasi. Pravi se tudi ljudem, da bodo sicer mnogo izgubili. To pa ni res. Ako se ne bo dobil denar drugje, plačati bodo morali zadružniki šparkase, ne pa vložniki. Pozor torej. Mi se spominjamo časov, ko so hodili nemškutarji okoli ter vabili, da se vlaga v nemško šparkaso, ker je baje tamkaj najbolj varno. Možiceljni so imeli deloma prav. Iz lenarčke šparkase sedaj res najbolj premeten tat ne bi mogel mnogo ukrasti. Ako bi še živel župan Mravljak, moral bi sedaj slišati mnogo gorkih!

Celjski Slovenci — slovanskim časnikarjem! Češkim in poljskim časnikarjem, ki so se peljali v soboto popoldne z brzovlakom na časnikarski shod v Ljubljano, priredili so celjski Slovenci lep vsprejem. Nad sto Slovencev zbralo se je na kolodvoru ter ob prihodu vlaka z gromovitimi «živijo» in «na zdar»-klici pozdravljalo severno-slovanske brate. Narodno ženstvo, ki je bilo v častnem številu zastopano, izročilo je istim lepe cvetlične šopke s slovenskimi trakovi. Naši severni bratje bili so vidno presenečeni nad toli srčnim vsprejemom in mnogoštevilnim slovenskim občinstvom v — nemškem Celju.

V Bučah pri Kozjem se bodo dne 9. junija ob priliki svete birme blagoslovili tamkaj štirje zvonovi, katere je vlil Grassmayr v Wilten-Inomostu.

Iz Celja nam pišejo: Vsled vednega deževanja sta Savinja in Voglajna deloma izstopile. Kolikor ni mraz vzel, grozi nam vzeti voda. — Slaba letina se obeta.

Iz Dramelj nam pišejo: Po dolgi, mučni bolezn, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, je mirno v Gospodu zaspala Terezija Županc pri Sv. Uršuli v Dramljah, pridna, poštena in pobožna žena šele v 32 letu svoje starosti. Pogreb je bil 15. maja. Akoravno je deževalo, vršil se je ob mnogobrojnem spremstvu, kar je žalujočemu možu in pasterkom v obilno tolažbo. Rajniki blag spomin!

V Rečici je v noči od 16. na 17. t. m. zgorelo gospodarsko poslopje gospoda župnika. Zgorelo je tudi 9 glav goveje živine. Z velikim naporom so rešili le hlapca in dva konja.

Okrajni odbor v Brežicah je vložil po poslancu J. Žičkarju peticijo na državni zbor za postavno obrambo domačega vinarstva.

Iz Šmartina pri Slovengradcu nam pišejo: Stekel pes je pribežal od nekod in ogrizel več otrok in odraslih. Zato velika žalost in strah. Zdravnik je rane izžgal. Pes je divjal proti Velenju. Ogrizene mislijo poslati na Dunaj. — En dan dežuje, drugi dan sneži. Korun in tirkinja gnijeta. Zimna strn

je poglela. Sadno drevje ne more ocvesti. — V Slov. Gradcu imamo tiskarno. Da le ne bi nas stiskgla.

Iz Črešnic nam pišejo: Mraz je po višjih vinogradih veliko škodoval. Dne 13. maja je šlo precej toče in je grmelo. Plazovi so zasipali cesto proti Frankolovemu in so odnesli veliko novega vinograda pri Jožefu Paloš-u. Drevje je še v najlepšem cvetju.

Povodenj. Večkrat so že naši gg. poslanci zahtevali uravnave Sotle in nje dotokov. Med dotoki dela posebno veliko škodo Mestinja. Ta potok teče po dolinici, ki se posebno pri Pristavi precej razširi. Vije se kakor kača med lepimi travniki, ki bi dajali prebivalstvu mnogo krme za živinorejo; a ker je tok imenovanega potoka tako zvit, naraste voda pri vsakem znatnejem nalivu ter preplovi vso dolino in uničuje pridelek. Letos izstopila je Mestinja že v drugič ter vzela več kot polovico sena. Da ljudstvo vsled teh se tako pogosto ponavljajočih povodenj gmotno zelo trpi, je umevno. Obracamo se toraj do naših gospodov poslancev ter jih prosimo, naj vplivajo na to, da se bode, kadar se bo Sotla uravnavala tudi tok Mestinje uravnaval.

Iz šole. Gosp. Štefan Rataj, šol. vodja pri Sv. Miklavžu, imenovan je nadučiteljem v Trbonjah in Alojzij Jankovič, stalnim učiteljem na dosedanem mestu v Št. Ilju pod Turjakom.

Iz Radenec pri Kapeli. Od vseh krajev Spodnjega Štajerja je brati, kako se mladeniči združujejo v društva, se dramijo, se bojujejo za svojo narodnost in napredek. Tudi v naši župniji v prekrasni Kapeli bi se radi mladeniči združili ter s skupnimi močmi delovali za svoje in svojega bližnjega blagostanje. Toda kaj bomo snovali novih društev, saj se že ustanovljena društva ne morejo iz zaspanosti dvigniti ter tekrovati s sosednimi, na primer z jurjevškimi. — Pri nas je vse zaspalo in spi smrtno spanje! Pred leti se je ustanovil tukaj pevski in tamburaški zbor, kateri je svoječasno izvrstno deloval. Pa pevci so kmalo odfrčali s pticami selivkami. Cerkveno petje je izvzeto. Tamburaši so pa svoje orodje vrgli med staro šaro. Ravno tako je začelo hirati bralno društvo vsled pomanjkanja knjig, poučnih shodov in zabavnega razvedrila. Tudi Ciril-Methodova podružnica se že zvija v predzadnjih vzdihljajih. Da ne govorim o kmetski zadrugi, katera še životari kar tako tje v en dan! — Živela kapelska zaspanost!

Tatovi so pokradli v noči na 9. t. m. pri Lor. Groblšek v Hotinji vasi obleko, jestvine in nekoliko denarja. Domačemu psu so nekaj vdali, da je drugi dan skoraj poginil. Kdo je ta zločin storil, se še ne ve.

Iz Dornove. Kakor vam je mogoče znano, naznanili so pristaši «Štajerca» v svojem listu «Kmetško zborovanje v Dornavi» na binškoštni ponedeljek. Kakor so bobnali, hoteli so nam kmetom jako važne reči razodeti. Radovedni smo bili, kateri zastopniki kmetskega stanu nas bodo obiskali, in veselili smo se, da nam pravi strokovnjaki razjasnijo položaj in pokažejo pot v boljšo bodočnost. Pa, glej, prisopihal je znani večni kandidat za drž. poslanca Wisenjak z nekaterimi fanti iz njegove občine, Drevenšek iz Ptuja, podpredsednik društva in Zadravec iz Središča. Prvi je nastopil Wisenjak in nam naznani, da to društvo nastopi, kjer hoče, ker ima zato dovoljenje od c. kr. okrajnega glavarstva. No, takega dovoljenja pač ni težko dobiti in ga ima sto drugih društev tudi. Ker mu nismo hoteli poslušati govora, nas je imenoval klerikalce in neolikance, ter se odstranil v zadnjo tesno sobo, kjer sta potem Wisenjak in Drevenšek svoje kunštne reči razkladala navzočim trem posestnikom, kateri so «Štajerčevi» prijatelji, nadalje onim fantom, katere si je Wisenjak zaradi varnosti prignal sebi. Ko je bil shod končan, je imel vsaki, kateri je poslušal, pravico si žejo pogasiti s pivom, ki so ga ti gospodje obilno platili. Wisenjak pa je tudi poskrbel

za to, da se niso s praznimi želodci vrnili, ker je seboj donesel precejšno balo krač in klobas. Sicer pa vam ob prihodnji priliki o tem kakor o par tukajšnjih pristaših »Štajerca« poročam natančneje. Do istega časa pa vas pozdravljam. Dornavčan.

Premeten Ribničan je prišel v bolezniki iskat dobrega sveta k zdravniku. Ko ga ta preišče, mu pomoli malo steklenico pod nos, rekoč: »Očka, poduhajte!« Ribničan poduha. »Dobro«, pravi zdravnik, »sedaj ste ozdravljeni.« »Koliko sem dolžan«, vpraša Ribničan. »Deset goldinarjev«. — Ribničan mirno poišče desetak ter ga pomoli zdravniku pod nos: »Dihajte!« Zdravnik poduha. Ribničan: »No, sedaj ste pa vi plačani« ter odide z desetakom iz sobe.

Cerkvene stvari.

Birmanih je bilo pri letošnjem birmovanju v lavantinski škofiji 3595 birmancev in sicer v Kostrivnici 159, Št. Peter v Medvedovem selu 144, Sv. Ema 185, Sv. Križ tik Slatine 695, Rogatec 727, Št. Florjan na Boču 129, Žetale 338, Stoperce 141, Maribor 628, Jarenina 234, Št. Jakob v Slovenskih goricah 215.

Cerkvena glasba. Za procesijo o presv. Reš. Telesu je izdal Ign. Hladnik sledeča dela za mešani zbor: op. 24. drugi natis, Pange lingua in 4 himne (Sacris, Salutis, Verbum, Aeterne); op. 36. Laudes eucharisticae: daljše himne (kot porabljeni ofertoriji), o sacrum, Ego sum, Adoro, O salutaris, Lauda Sion; op. 39. 36 pesmi obhajilnih, Srca Jezusa in presv. Reš. Telesa, partit. in 4 glasovi 4 K, posamezni glas 40 vin. — Ker k op. 24 in 36 ni glasov, se dobe te partiture, če se jih več naroči, za pol nižjo ceno, pri skladatelju v Novem mestu, Dolenjsko.

Št. Vid na Planini. Ne bodo veliko opravili apostoli krivih nauk pri nas, dokler bodo ljudje tako iskreno častili svojo nebeško kraljico. Pred par dnevi smo se čudili romarjem, ki so ob skrajno neugodnem potu od daljnih krajev prišli častiti in na pomoč klicati čudodelno zagorsko Marijo. Na binkoštni pondeljek pa so nam pripravili naš preč. gospod župnik, goreč častilec Marijin, pravo duhovno veselje — kronali smo kip lurske Marije, že leta 1886. preskrbljene po preč. gospodu Fr. Korošecu, sedaj nadžupniku Sv. Križkemu. — Dragoceno krono in šest svečnikov je ukusno in ceno izdelal g. K. Tratnik iz Maribora. Znesek (240 K) so zložili v kratkem času prav radovoljno župljani. Svečanost je omogočilo izjemno vreme: v nedeljo je celi dan deževalo, v torek deževalo, v pondeljek pa se je deževje potolažilo. Ljudstva se je zbralo prav veliko. Šolarji obeh šol (trške in št. vidske) so se pod nadzorstvom št. vidskega gospoda nadučitelja udeležili slavnosti polnoštevilo. Mnogi so svetili med procesijo in sveče darovali Mariji, večino deklet je bila belo oblečenih in ovenčanih. V resnično in opravičeno veselje faranov so vodili procesijo in blagoslovili krono po izvirnem, jako pomenljivem, svoj čas od višjega nadpastirja potrjenem obrazcu milostljivi gospod kanonik in dekan kozjanski. Č. g. župnik zagorski pa so nam z ozirom na prikazen lurske Marije pokazali trojne otroke Marijine: nedolžne — bela obleka; spokorne — modri pas; in trdovratne — rožni venec na Marijini roki. Tem kliče Marija: »Nazaj na pravo pot!« Onim: »Ostanite zvesti v svoji spokornosti!« Nedolžnim pa: »Ne zapustite me nikdar!« — Petje so oskrbeli domači gospod župnik, ki se vedno veliko trudijo in žrtvujejo za cerkveno petje. Med procesijo so nosile Marijin kip vzgledne device: Amalija in Jozefa Salobir, Neža in Marija Manček, Jozefa Sevšek in Marija Senica. Krono je nosila učenka III. razreda Franca Zakošek, spremljana od svoje sestre in Jozefe Špan, učenk II. razreda. — Ljudstvo je bilo vidno ginjeno, solze veselja in tolažbe so močile lica in marsikdo je gotovo sklenil, ostati ali postati zvest Marijin otrok. Hvaležni pa so farani svojemu preč. g. župniku,

da so oskrbeli to slovesnost, hvaležni so mil. g. dekanu, da so jo povikšali, hvaležni č. g. pridigarju in le želijo si, da bi se spolnila prošnja govornikova do Marije, naj bi se smeli enkrat udeleževati njenega kronanja v nebesih.

Pri Sv. Lenartu blizu Ormoža bomo imeli na dan presvete Trojice blagoslovljene novega altarja, potem ob Petrovem sveti misijon, v začetku avgusta pa bodo obhajali naš častiti g. župnik biserno mašo. Daj jim Bog zdravim dočakati. — Letina nam kaže precej dobro, nekaj nas je zdaj parkrat precej hud mraz plašil, a vendar se malokje kaj pozna poškodovanega. — Dne 29. aprila smo spremili k večnemu počitku daleč okoli znane Mihaela Pauliniča, gostilničarja v Podgorcih v 46. letu svoje starosti. Mož nam je bil nasprotnik, le s ptujskim »Štajercem« in z istimi, katerim ga je delil, so si bili dobri. Bog mu bodi usmiljen.

Društvena poročila.

Slovenci, v Št. Ilj! V Št. Ilju nad Mariborom, kjer Slovenci tako navdušeno branijo slovensko mejo proti tujim navalom in uplivom, nameravajo prirediti dne 6. julija Ciril-Methodovo slavnost. Podpirati šentiljske Slovence v njihovem boju, vlivati jim novega navdušenja v njih srca, je dolžnost vseh sosednih domoljubov. Zato se pripravljamo in obiščimo dne 6. julija svoje sobrate v velikem številu ob ljuto napadeni slovensko-nemški meji v Št. Ilju nad Mariborom!

Zadruga v Mali nedelji. Dne 25. t. m. bode imela kmetijska zadruga v Mali nedelji tretji izvanredni občni zbor, na katerem bo predaval zadružni tajnik g. Ig. Kosi o letošnji prodaji in izdelovanju mleka naše mlekarne. Ob enem se tudi vlijudno vabijo vsi oni, kateri se za mlekarstvo zanimajo in mislijo pristopiti. Ob enem bode pouk, kako se naj ravna z živino, od koje se bode pošiljalo mleko v mlekarno. Pri lepem vremenu bode zborovanje na vrtu, drugače pa v zadružni pisarni. K obilni udeležbi vabi vlijudno načelstvo.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dragi gospod urednik »Slovenskega Gospodarja«! Ker ste blagovolili v Vašem cenjenem listu priobčiti naznanilo o naši spomladanski veselici, Vam tukaj naznanjam, da je bila res velika ter je bila razun od domačih tudi od rojakov, došlih od vseh bližnjih in daljnih sosednih krajev tako mnogobrojno obiskana, da je naše pričakovanje prijetno iznenadilo. Obširen prostor na Slanovem vrtu je bil do zadnjega kotička napolnjen. Vse točke obširne sporeda so se vršile izborno, kar je pričalo burno odobravanje občinstva. Po oficijelnem delu veselice se je pričela prosta zabava v prostorih gospe Slanove. Ker se pri veliki stiski nismo mogle vsem došlim gostom dostojno zahvaliti, zatorej mili prijatelji oziroma prijateljice, kakor poleg domačih gospodov tudi oba č. g. gospoda duhovnika od Sv. Križa na Murskem polju, č. g. kaplana od Sv. Benedikta in Sv. Ane v Slov. goricah, dalje g. I. Čirič s svojim izbornim pevskim zborom in drugi iz Gornje Radgone, kapelske gđ. učiteljice in drugi, pevski zbor od Sv. Križa in drugi, od Sv. Benedikta, od Sv. Ane, Sv. Antona, Sv. Jurja v Slovenskih goricah, Sv. Lenarta in Sv. Andraža, posebej pa Vi dragi nam gost g. A. Majcen, učitelj od Sv. Andraža, naš slavnostni govornik, sprejmite vsi skupaj tem potom najprisernejšo zahvalo za tako ljubeznjiv in mnogoštevilen obisk naše prve veselice od hvaležno vam udane »dekliske zveze« bralnega društva, istotako tudi Vi, ki nas niste mogli osebno obiskati, a ste se nas pismeno s pozdravi spomnili vsem priserčna hvala, Bog Vas živi! Naprej z Bogom in Marijo za slovensko domovino! Ivanka K... voditeljica dekl. zveze.

Iz Polzele. Ker so postale gledališke predstave že nekako moderne, priskrbelo si je tudi naše napredujoče »katol. bralno društvo« po prijaznosti našega g. župana Julija Žigana v njegovih prostorih prav prostoren

in ličen oder, kakor ga na deželi redkokje najdeš. Igrala pa se je dvakrat najbolj priljubljena »Lurska pastarica«. In s kakim uspehom? Omenimo samo to, da je pri vsaki predstavi bilo do 500 oseb, med njimi dragi nam gostje iz Savinjske doline začeni od mesta Celja do Nazarja menda iz vsake fare. Enoglasno se je izrekla vrlim igralkam — izključno kmečkim dekletom — iz novoustanovljene Marijine družbe. Vsem prijateljem od blizu in daleč naznanjamo, da se bo igra še enkrat ponovila in sicer v nedeljo, dne 1. junija ob polu 4. uri popol. — Slovenski pisatelji naj bi preskrbeli za naše domače odre še več tako lepih iger, ki neizmerno blagodejno uplivajo na ljudstvo. Le tu pa tam se kak šnopsar ali pa bralec »Štajerca« in »Rodoljuba« zaletava v take predstave, kakor se tudi psiček spotika nad najubranejšo godbo. O kakem takem gnezdu, kjer se naše ljudstvo napaja in zastruplja s šnopsom in liberalnim duhom, spregovorimo znabiti drugokrat. Za danes naj zadostuje to kratko poročilo, iz katerega razvidite, da gremo naprej tudi v lepi Savinjski dolini. — S strahom in upom se oziramo na nebo, kaj nam bo še naklonilo. Mraz nam je že nekoliko vina posušil, Bog nam prizanesi še z drugimi nezgodami!

Posojilnica v Čadramu je sklenila hranilne vloge s 5% obrestovati, da bi domači in sosedje radi gotovo tam vlagali.

Iz drugih krajev.

Iz Celovca nam pišejo: Iz naše omrtvele Koroške dobi vaš cenj. list le redkokrat kak dopis. Saj pa tudi ni čuda! O tukajšnjih iz večine prav žalostnih narodnih razmerah pač nikdo ne poroča rad; velike narodne slovesnosti pa se pri nas ne vršijo tako pogosto, kakor na zelenem Štajerskem. Kakor že nekaj let sem, priredili so tudi letos slovenski celovski bogoslovci 15. t. m. slavnostno akademijo, pri kateri se ni sošel samo cvet koroške slovenske inteligence, ampak so jo posetili, kar je za koroško posebno pomenljivo, v prav lepem številu tudi zastopniki kmetskega ljudstva. Letos je vspelo to slavlje izredno dobro. Že pogled na skromno, a okusno opremljeno avlo, kjer se je slavnost vršila, napravil je na vsakega gosta ugoden utis. V iskrenih besedah je pozdravil predsednik, g. Fran Cukala, došle goste. Dobro izvežbani pevski zbor po vodstvom g. Jak. Rozmana je proizvajal posamezne točke s pravim čutom in pričal o veliki marljivosti. Posebno zanimanje vzbudilo je tudi tamburanje. Slavnostni govor č. g. Rotterja je izvalil gostom mnogo zasluženega priznanja. Jednako je žel tudi govor g. Smodeja veliko pohvalo. Sklepni govor bil je slovo. Gosp. predsednik se je zahvalil cenj. gostom za mnogobrojni poset in zaorili so po tihem bogoslovnem svetišču »živijo«-klici sv. Očetu in cesarju Fran Josipu.

Na antilskih otokih, kjer je na Martiniku izbruhnul vulkan in uničil 40.000 ljudi, še podzemeljske moči vedno ne mirujejo. Mon Pele ne ugasne, ampak zmeraj na novo bruha ogenj iz sebe. Ljudstvo po otokih je prestrašeno in zbegano.

Neurje. Iz Vidma v Italiji poročajo o silni toči, ki je baje 10 cm debelo pokrila tla. V Pontebi je strela porušila neko hišo. Pri Gemoni je vihar trem hišam odnesel strehe. Podrl se je zid v neki hiši, ki je zasul tri osebe. Vihar je prevrnil tudi neki poštni voz.

Ali bo svet znorel? Dr. W. B. Fletcher, ki je strokovnjak v dušnih boleznih, trdi, da ljudje postajajo vedno bolj pristopni norosti in da na ta način bodo čez 200 let ali v šestem rodu na svetu sami norci. Dr. J. L. Corning, ki je pred nekaj leti obrnil na-se pozornost po svojem spisu, kjer dokazuje norost, ki se danes toliko širi in je pripisati modernemu življenju ljudij, se ne vjema s prvo trditvijo. On priznava, da število norcov sicer raste, posebno po večjih mestih, toda sedanja veda zna popolneje zdraviti to bolezen, kot poprej in zato baje se ni bati, da bi norost kot bolezen preplavila celi svet.

„Dijaški dom“ v Celju.

[III. Izkaz.] Za „Dijaški dom“ v Celju so nadalje poslali prispevke: Čč. gg.: Korešič Štefan, urednik „Kat. Lista“ v Zagrebu, 6 K, dr. Pazman Josip, c. kr. vseučil. prof., 5 K, dr. Dinko Primuš, nadbiskupov tajnik, 3 K, Stjepan Bičanić, bilježnik nadb. duh. stola, 2 K, Barle Janko, arhivar nadbisk. pisarne, 3 K, dr. Lončarič Josip, nadbisk. ceremoniar, 2 K, dr. Franjo barun Salis-Seewis, prefekt, 2 K, dr. Horvat Karlo, profesor, 2 K, Zadravec Alojz, aktuar nadbisk. pisarne, 5 K, vsi v Zagrebu; gg.: dr. Hočevar Janko, odvet. kandidat na Dunaju, 40 K, Bratkovič, c. kr. notar v Gornjemgradu, 10 K, Dekleva Sounig v Gorici, 10 K, Kržič Anton, kr. profesor v p. na Lumovcu, 10 K; slavno omizje „Narodni dom“ v Brežicah dne 4. maja 1902, nabral g. dr. Strašek, 7 K 64 v.; g. Draksler Jakob, c. kr. okrajni tajnik v Kamniku, 5 K; čč. gg.: Bizjak Vinko, umirov. župnik v Loparji, 10 K, Kajdič Tomaž, stolni kanonik v Ljubljani, 5 K, p. Emeran Slander, oskrbnik v Radgoni, 10 K, Dekort Josip, župnik na Ljubnem, 10 K, Šelih Ivan, župnik pri Sv. Kungundi na Poh., 10 K; g. Agrež Josip, zaseb. uradnik v Brežicah, 10 K; čč. gg.: Kuncce Janez, župnik pri Sv. Juriju ob Ščavnici, 10 K, Mraz Tomaž, nadžup. v Selnici ob Dravi, 200 K, dr. Kovačič Franc, prof. bogoslov. v Mariboru, 20 K; gg.: Umek Anton v Brežicah 10 K, Kaučič Jak., c. kr. zemljeknjižni vodja v Ljubljani, 10 K, Tomšič Fran, nadinžener v Ledči na Češkem, 50 K; gg. Rajh, ml. Pušenjak, Mursa na Ovnenu, 4 K; g. dr. Grossmann in soproga Matilda v Ljutomeru 50 K; g. Bratkovič Kazimir, c. kr. notar v Gornjemgradu, 5 K; č. g. Gregorec Pankracij, župnik na Venčesu pri Slov. Bistrici, 10 K; gg.: dr. Lebar Jož., zdravnik v Križevcih, 10 K, Kocbek Martin, c. kr. notar v Konjicah, 20 K, Šepic Ivan, veleposest. v Konjicah, 200 K, Turnšek Anton, posestnik v Nazarji, 20 K; čč. gg.: Žičkar Josip, dekan in drž. poslanec v Vidmu, 20 K, Kosar Jakob, kaplan v Slivnici pri Mariboru, 10 K, Pecar Albin, kaplan v Imenom, 10 K, Bulovec Mihael, uršulinski spiritual v Ljubljani, 10 K, Vreže Janez, c. kr. profesor v Mariboru, 10 K; gg.: Jošt Franc, revizor „Zveze slov. posojilnic“ v Celju, 10 K, Golobranc Ferdinand, stavbeni mojster v Celju, 200 K; č. gosp. Knavs Josip, kurat v Topolovem v Istri, 10 K; gg. profesorji v Zagrebu: Marn 5 K, Pezič 1 K, Šplhar 1 K, Benigar 2 K, dr. Bučar 2 K, dr. Bosanac 1 K, dr. Šenoa 1 K, dr. Bazala 1 K, dr. Janibrekovič 2 K, dr. Pacher 1 K, Novotni 1 K, Korlevič 1 K, dr. Bohniček 1 K; g. Matjašič Franc v Gradcu 2 K; g. dr. Fran Rausch, odvetnik v Kozjem, 10 K; slav. posojilnica v Makolah 200 K; slav. občina Vurberg pri Ptujju 3 K; gosp. Aleksander pl. Wachten s soprogo Alice Wachten v Celju 200 K;

gg. Koštomaj Anton, krčmar v Gaberji, 4 K 20 v, V. Bežek, c. kr. profesor v Gorici, 5 K; č. g. Šijanec Al., župnik v Negovi, 3 K; g. dr. Janko Serbec, zdravnik v Šoštanju, 10 K; slav. posojilnica v Vojniku 20 K; g. Lasbaher Anton v Seliščih 5 K; č. g. Mihael Korosec, vpokoj. župnik v Ljubljani, 10 K; gospodje: H. Schreiner, c. kr. ravnatelj na učiteljskišcu v Mariboru, 20 K, dr. Alojz Brenčič, odvetnik v Celju, 20 K, Oton Ploj, c. kr. notar v Gornji Radgoni, 50 K, dr. Fran Simonič na Dunaju 20 K; č. g. Ivan Kozinec, župnik v Slivnici, 50 K; slav. tamburaško društvo „Zvonček“ v Št. Juriju ob Taboru po gđni Juliki Južna o priliki prvega izleta na Vransko, nabrano svoto 32 K; gg.: J. Tlaker, kovač na Teharjih, 1 K, Štefan Koželj, tovarnar na Lubečni, 1 K, Peklar Franc, župan na Dolu, 10 K; č. gosp. Janko Munda, provizor v Št. Joštu na Kozjaku, 2 K; č. g. Ivan Jodl, župnik pri Sv. Kungoti, 4 K; slavna okrajna posojilnica v Ljutomeru 120 K; slav. občina Cven pri Ljutomeru 50 K; g. v. Moll, trgovec v Trbovljah, 5 K, Andrej Senekovič, c. kr. gimn. ravnatelj v Ljubljani, 10 K; slavni občinski odbor v Krčevini pri Ptujju 20 K; čč. gg.: Ivan Gorišek, vikar v Celju, 50 K, Jože Kardinar, c. kr. gimn. prof., 40 K, dr. Hohnjec, duhovnik v Celju, 10 K; slav. slovenjebistriško učiteljsko društvo pri svojem zborovanju, dne 1. maja 1902, nabrano svoto 22 K; g. Rudolf Schweitzer, cand. meh. na Dunaju pri slavljenju desetletnice kluba slov. tehnikov, nabrano svoto 7 K 20 v, g. dr. Silvin Hrašovec, c. kr. sodni pristav v Mariboru, 10 K; slavno učiteljsko društvo v Ljutomeru pri zborovanju, dne 1. maja 1902, 13 K 40 v; g. dr. Franjo Rosina, odvetnik in dežel. poslanec v Mariboru, 50 K; č. gosp. Podboj Ivan, župnik na Planini pri Rakeku, 4 K; g. dr. Jos. Spešič, zdravnik v Središču, 20 K; slav. posojilnica v Slov. Bistrici 100 K; čč. gg.: Cinglak Jak., kaplan v Vojniku, 20 K, Burcar Božidar, župnik v Rušah, 20 K; slav. posojilnica v Gornji Radgoni 100 K. Skupaj: 2440 K 44 v.

Loterijske številke
Line 17. maja: 36, 65, 67, 81, 84,
Trst 17. maja: 2, 82, 3, 24, 48.

Društvena naznanila.

Dne 25. maja: »Mlad. in dekl. zveze v Dobrni pri Celju« ustanovna slavnost. Začetek ob 1/2 4. uri pop. v šol. prost. Petje, govor, deklamacije in igra »Sv. Neža«.
» » » Predavanje društva »Sloge« v Čadramu o umni živinoreji in mlekarstvu. Predava g. deželni živinozdravnik M. Jelovšek, popoldne po litanijah v šoli.
Dne 24. in 25. maja: »Dekliške zveze bralnega društva pri Sv. Barbari pod Mariborom« ponavljanje predstave »Lurska pastarica«. Začetek ob 8. uri zvečer.
Dne 29. maja: Letni občni zbor »Zadruga pri Sv. Križu na Murskem polju« po večernicah v šolskem poslopju.
Dne 1. junija: »Katol. bralnega društva v Polzeli« predstava »Lurske pastarice«. Začetek ob pol 4. uri popoldne.

Vsaka beseda stane 2 v. **MALA OZNANILA** Vsaka beseda stane 2 vin. Najmanja objava 45 v. Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.
Čevljarska obrt v Mariboru, ki je dosedaj izvrstno uspevala, se zelo po ceni proda. Naslov pri upravništvu. 228 3-3
Nova pritlična hiša, ki je še 9 let davka prosta, se proda. Maribor, Duchatschgasse 10. 231 3-3
Posestvo, 10 minut od Šmarja pri Jelšah, obstoječe iz travnikov, njiv, gozda, vinograda, hiše z gospodarskim poslopjem, skupna mera okoli 9 oralov (joh), se po ceni iz proste roke proda. Oglasila naj se pošljejo pod I. M. Rečička vas na Paki pri Celju. 256 2-1
Suhih brestovih soh (Rüsterpfosten) 120 komadov po 3/4 m dolge in 3/4 palce debele, proda 1 m³ po 24 glđ. Matija Jergolič v Bezeni pri Rušah. 251 3-1

larja, barvarja ali katerega drugega takšnega obrtnika. Natančneje pove sedanji lastnik Franc Horvat, slikar v Gornji Radgoni. 249 2-2
Proste službe.
Kleparskega učenca sprejme Janez Vochl, klepar (Spengler) v Hočah pri Mariboru. 219 3-1
Trgovski pomočnik v trgovini mešanega blaga želi premeniti svojo dosedanje službo. Kdo, pove upravništvu. 240 3-1
Postranski zaslužek, tujen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235
Učenec se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom Franc Kranjc pri Sv. Martinu bl. Vurberka. 241 3-1

Oskrbnica za župnišče, ki je pridna in zvesta ter razume kuhati in poljedelstvo, se sprejme. Kje, pove upravništvu. 250 3-1
Sodarskega učenca sprejme Jož. Hvalec, sodarski mojster v Mariboru, Tegethoffstrasse 26. 252 3-1

V najem se da.
Lepa hiša se da v najem v Gornji Radgoni tik mesta Radgone ob glavni cesti, za trgovino mešanega blaga. Posebno bi se obnesla trgovina z železnino. Opozorjam, da je imel dosedanji lastnik dolgo let jako dobro vpeljana trgovino mešanega blaga. Prostor je tudi pripraven za sed-

Krabroslav Kos, trg., Bizeljsko
Marija Kos roj. Škof
poročena
Bizeljsko, dne 18. maja 1902.
258 1-1

Slovenska liturgična knjiga!
Novo! Novo!
Obrednik za organiste.
»Obsega vse obrede, ki se obhajajo med letom po župnijskih cerkvah na deželi n. pr. na Svečnico, Pepelnico, Cvetno nedeljo, Veliki teden, Markovo i. t. d., blagoslavljanje vode na praznik sv. Štefana, vina na god sv. Janeza, hiš na god sv. Treh kraljev, nove šole, novih orgel i. t. d., sprejem novega župnika, škofa i. t. d. Knjiga lično v platno vezana z rudečo obrezo stane s pošto vred 1 K 60 v. pri založniku č. g. M. Štrakl, kn. šk. revidentu v Mariboru, Štajersko.
Novo! Novo!
Koralni napevi v navadnih notah!

Slovinci!
darujte za
družbo Sv. Cirila in Metoda!

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelškega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ **Tomaževa žindra, najboljša umetna gnojilo.** ☛

* **Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev.** *

Postrežba točna.

Cene nizke.

3-1 **Dva ali tri** 258

kamnosekarske ☛

☛ **učence**

● **sprejme** ●

pod ugodnimi pogoji takoj
Vincenc Čamernik, kamnoseški mojster v Celju.

Trgovina z železnino
5-2 v Radgoni.

Stefan Kaufman

priporoča slavnemu občinstvu najboljše ocelne motike, lopate in pristno štajersko železo.

Vse po najnižji ceni.

Solidna in točna postrežba!

Razglas.

Na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru vršil se bode od 16. do vključivo 21. junija t. l. poletni tečaj za sadjarstvo in vinogradništvo in pa za viničarje in sadjarje.

V prvem razpravljalo se bode teoretično in praktično o poletnih opravkih v sadonosniku in vinogradu ter pokončavanju škodljivcev. Tečaj za viničarje in sadjarje ima pa namen vdeležence praktično izvežbati.

Število vdeležencev tečaja za sadjarstvo in vinogradništvo je omejeno na 40, ono za viničarje in sadjarje na 30. V številu 40 za prvi tečaj zapopadeni so že od c. kr. deželnega šolskega sveta poslani učitelji.

Vdeleženci tečaja za viničarje in sadjarje dobijo v razmerji k sredstvom, ki so za to na razpolago, primerne podpore. Takih podpor so deležni revni posestniki ali njih revni sinovi, ki na domačem posestvu delajo, ali pa viničarji takih posestnikov. To je treba dokazati z od občine potrjenim spričevalom.

Oglasila se sprejemajo do 1. junija pri podpisnem ravnateljstvu. Maribor, majnika 1902.

Ravnateljstvo

220 3-3

deželne sadjarske in vinarske šole.

Vinogradniki!
čuvajte
vinsko trto!

208 14-4

je naslov za vinorejce zelo koristni knjižici (s podobami), ki se dobi pri nje izdajatelju g. Ant. Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču ter pri vseh večjih knjigotržcih na Slovenskem,

☛ **komad za 50 vin.** ☛

Mlad mož

(samec) 24 1/2 leta star, zmožen obeh deželnih jezikov ter s popolno izobrazbo knjigovodstva in prodaje, želi vstopiti v kako „konsumno društvo“ na Štajerskem. Isti službuje v takem društvu vže nad dve leti. Izvrstna spričevala na razpolago. Vstop po dogovoru. Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom: **K. M. poslovodja v „kmet. društvu“ v Vitanju, Štajersko.** 247 2-2

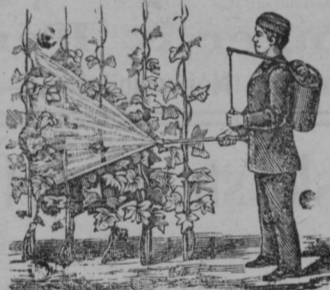
JOŽEF PRSTEC,

203 2-2

nasled. F. X. Halbärtha

trgovina z železnino v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 3.

priporoča svojo mnogovrstno zalogo najboljšega štajerskega kovanega železa, 1kg 10 kr. najboljši Port-

land cement 100 kg 2.60 gl. najboljši Roman cement 100 kg 1.45 gl.

traverze itd.

Za spomladni in letni čas patentirane F. X. Halbärtha

Peronosperabrizgalnice

dalje najboljše trake za požlahtenje, mlatilnice, kakor tudi vsakovrstno drugo orodje po najnižji ceni.

Najtrpežnejše kose

za katere se jamči.

Velika zaloga **nagrobnih križev, kuhinjske posode in orodja** za kovače, posamezni deli za **strelovode, lep** za strehe, (Dachpappe), izolirne plošče itd.

Semena!

Semena!

Razne vrste **pese** (rone)

dalje raznovrstno **semena za zelenjavo, cvetlice, posebno pa za detelje in trave**

vseh vrst in v najboljši kvaliteti priporoča

89 12-9

M. Berdajs,

Maribor trgovina z mešanim blagom in semenjem Maribor

„Slov. posojilnica“ pri Sv. Trojici v Slov. gor. naznanja slav. občinstvu, da je prestavila svoj sedež od Sv. Trojice k Sv. Benediktu v Slov. gor. in se glasi:

„Slov. posojilnica“ pri Sv. Benediktu v Slov. gor.

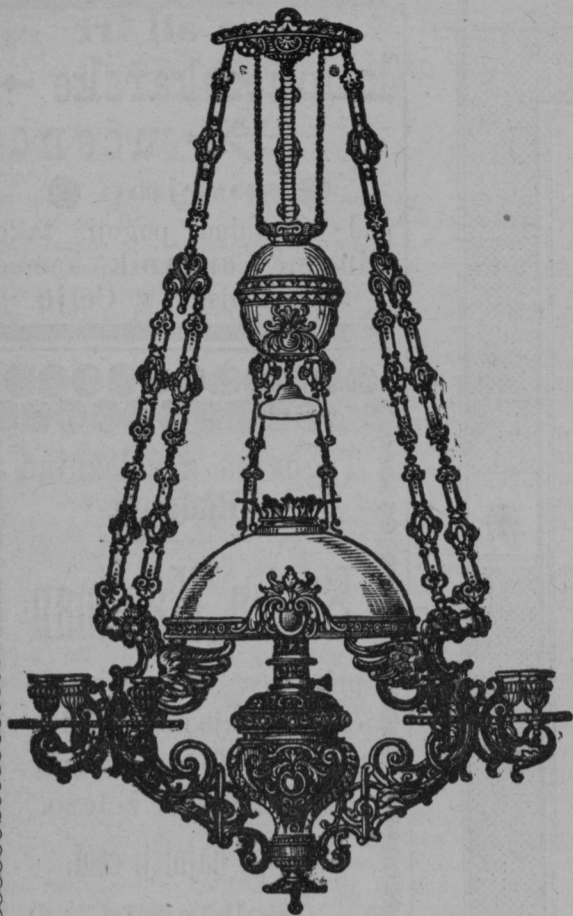
reg. zadruga z neom. zavezo.

Uradije vsak četrtek od 8-12 ure in vsako nedeljo od 8-1/2 10 ure dopoludne. Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2%. Posojila se dajejo po 5 1/2%.

226 3-2

Odbor.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani naznanjam p. n. občinstvu in prečastiti duhovščini, da sem prevzel v Radgoni, dolge ulice št. 47 nasproti prodajalnice železa brata Uray

trgovino s steklom in porcelanom

združeno s steklarsko obrtjo pod tvrdko

Avg. Jeloučana naslednik Ivan Kovačič.

Zaloga vseh v to stroko spadajočih potrebščin, kakor steklo, porcelan, svetilnice, ogledala, različne podobe in okvirje za podobe, šipe za okna, steklenice in posodo za gostilničarje ter posodo za domačo porabo itd. itd.

Prevzemam tudi vsa h steklarski obrti spadajoča dela pri cerkvah, novih hišah, kakor tudi vsa popravila, katera izvršim po **najnižjih cenah.**

Zagotavljajoč vedno točno in najboljšo postrežbo, se udano priporočam blagohotni naklonjenosti prečast. duhovščine in cenjenega p. n. občinstva.

Z velespoštovanjem

255 2-1

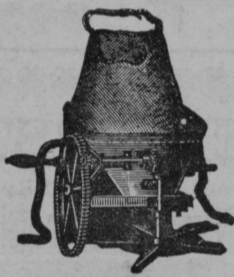
**Avg. Jeloučan - a naslednik
Ivan Kovačič.**

Ročna sejalnica

za sejanje deteljinega in travnega semena, rži, ovsa, jčomena, koruze itd.

Novo!

Ugodnosti: prihranjenje semena, enakomerno in hitro sejejanje. Prospekti na zahtevanje.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Komad 50 K po j povzetju. Prospekti na zahtevanje. **Glavna zaloga:**

Echinger & Fernau

454 25-16

Dunaj XII, Neubaugürtel 7-9.

Oddaja šolske stavbe na Črešnjevcu (pri Slov. Bistrici).

Dostavba treh novih šolskih sob k tukajšnji novi šoli se bode oddala potom ustmene zniževalne dražbe in sicer ali skupno, ali pa tudi posamezna dela t. j. zidarska, tesararska, mizarska in ključavničarska.

Stavben načrt, proračun in stavbeni pogoji so na razpolago pri šolskem vodstvu na Črešnjevcu. Dražba se bo vršila v četrtek, dne 1. junija 1902, ob 10. uri dopoldne v šolskem poslopju. Dražbencem je položiti 5% vadij. Skupni proračun znaša 19.060 K 98 vin.

Krajni šolski svet na Črešnjevcu,

254 2-1

dne 27. majnika 1902.

Janez Dovnik, načelnik.

Posojilnica v Pišecah

ima

v nedeljo, dne 25. maja 1902, ob 8. uri dopoldne

svoj redni občni zbor

s sledečim dnevnim redom:

1. Prečitanje in odobrenje združnega poročila za čas od ustanovitve do konca l. 1901.
2. Ureditev izjemnih in uradnih stroškov.
3. Poročilo načelstva o računih za l. 1901. 253 1-1
4. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
5. Raznoterosti.

Če bi ob 8. uri ne prišlo sklepno število združnikov, se vrši isti občni zbor z istim dnevnim redom eno uro pozneje, brez ozira na število došlih združnikov. — K obilni vdeležbi združnikov vabi uljudno

načelstvo.

Zahtevajte pri svojih trgovcih

Ciril in Metodovo kavino primes,

ki je najboljša!

204 5-3

Naznanjam, da se nahaja moja preje dr. Radeya

notarska pisarna

od 15. maja t. l. naprej

pri novem sodnem poslopju

Marijine ulice

in ne več v dosedanem prostoru, kjer bo odslej **advokatska pisarna**, in da shranim akte c. kr. notarja dr. Radeya, katere sem in bom prevzel, v svoji novi pisarni, kjer prevzemam tudi vsa nova v delokrog notarjev spadajoča dela.

Jak. Kogej,

230 3-2

c. kr. notar. substit.

NAZNANILO.

Savinjska posojilnica

v Žalcu

uradnje od 1. junija 1902 naprej vsak ponedeljek in vsak petek od 8. do 12. ure predpoldne. V slučaju, da je ta dan praznik ali sejem v Žalcu, se uraduje prihodnji dan.

257 3-1

Ravnateljstvo.